

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 22-10-2019

**Του Κυριάκου Βελόπουλου, Προέδρου Κόμματος, Βουλευτή
Λάρισας, και**

Της Μαρίας Αθανασίου, Βουλευτή Β2 Δυτικού Τομέα Αθηνών

ΠΡΟΣ : Τον κ. Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

**ΘΕΜΑ : «Επίδομα 313 ευρώ προς ανίκανους για εργασία
ανασφάλιστους»**

Κυρίες Υπουργέ,

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος, «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας».

Σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 2 του Συντάγματος, «... όσοι πάσχουν από ανίατη σωματική ή πνευματική νόσο έχουν δικαίωμα ειδικής φροντίδας από το Κράτος».

Σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 1 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που υιοθετήθηκε από τη ΓΣ του ΟΗΕ στις 10-12-1948, «Καθένας έχει δικαίωμα σε ένα βιοτικό επίπεδο ικανό να εξασφαλίσει στον ίδιο και στην οικογένειά του υγεία και ευημερία, και ειδικότερα τροφή, ρουχισμό, κατοικία, ιατρική περίθαλψη, όπως και τις απαραίτητες κοινωνικές υπηρεσίες. Έχει ακόμα δικαίωμα σε ασφάλιση για την ανεργία, την αρρώστια, την αναπηρία, τη χηρεία, τη γεροντική ηλικία, όπως και για όλες τις άλλες περιπτώσεις που στερείται τα μέσα της συντήρησής του, εξ αιτίας περιστάσεων ανεξάρτητων της θέλησής του.».

Οι ανωτέρω διατάξεις είναι διατάξεις αυξημένης ισχύος και υπερισχύουν κάθε αντίθετης εσωτερικής νομοθετικής διάταξης.

Έλληνες πολίτες που πάσχουν από κάποια αναπηρία (ακόμα και 90%) και δεν είναι ασφαλισμένοι, λαμβάνουν από το Κράτος ένα ευτελές μηνιαίο επίδομα 313 ευρώ.

Αυτό όμως το ευτελές ποσό, σε ανίατα πάσχοντες συμπολίτες μας, με σοβαρές παθήσεις και αναπηρίες (π.χ. κομμένα άκρα κ.λ.π.) και μάλιστα στις σημερινές συνθήκες που επικρατούν στη χώρα μας, με τις αυξημένες απαιτήσεις διαβίωσης, παραβιάζουν τόσο το άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος για σεβασμό και προστασία της αξίας του ανθρώπου, όσο και το άρθρο 25 παρ. 2 του Συντάγματος για ιδιαίτερη φροντίδα από το Κράτος, αλλά το άρθρο 25 παρ. 1 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για εξασφάλιση ενός βιοτικού επιπέδου ικανού να εξασφαλίσει τουλάχιστον τροφή, ρουχισμό, κατοικία, ιατρική περίθαλψη, όπως και τις απαραίτητες κοινωνικές υπηρεσίες, καθώς και ασφάλιση για την αναπηρία του ανθρώπου.

Με βάση τις ανωτέρω διατάξεις, οι ανίατα πάσχοντες και οι ολικά ανάπηροι, οι οποίοι δεν μπορούν να κάνουν κάποια εργασία, θα έπρεπε να επιδοτούνται από το Κράτος με ποσόν τουλάχιστον ίσο με εκείνο του κατώτερου βασικού μισθού.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός

Προτίθεσθε να εφαρμόσετε τις ανωτέρω αυξημένης ισχύος διατάξεις και να χορηγήσετε στους ανίκανους για εργασία ανίατα πάσχοντες και ολικά αναπήρους ανασφάλιστους, το κατάλληλο αυξημένο μηνιαίο επίδομα, που θα πρέπει να ισούται τουλάχιστον με τον κατώτερο βασικό μισθό;

Οι ερωτώντες βουλευτές

1. ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

2. ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ